

original.

M. 10536:43-77.

Skane
Skytte hd.
Fru Alstads sv.
inlämn., 1943

Uggt. av Olof Christofferson
Fru Alstad
f. 1869 i Fru Alstad

Ollonsvin.	s. 43.
Kanner och marsvin.	s. 44.
Gödselvråden.	s. 45-52.
Närglingen.	s. 53-58.
Gåtor v. hövåfningen.	s. 59.
"Hövdlingen."	s. 60.
"Höi - gåta."	s. 62.
Värgåta.	s. 62.
Angarnas skötsel och slätter - arbetet.	s. 63.
Slättervisa.	s. 68.
Rapsodlingen.	s. 69.
Rapsvisa.	s. 75.
Brunnvar.	s. 76-77.

Annex

Dem Thagfath Yuli Pomara St. Jacob

must obtain the 'all' of the 'all' and the 'all' of the 'all'.

From our recent findings that also

given shall be full. Amen Amen

Wenn jedoch, wie ich annehme, die

For here you may find about a dozen ⁹strains.

Heads with 100 million new mg/kt

Heilich gott man wird leicht sein geynug.

The general structure of the

more friends of the laborer with more

Ocean View

Practica octava (Secundum)

genus name half underlined

25-14-11000

— an amount not my choice or will —

Erzeuge ein Muster für Buchen mit

an der Spitze derer stehen

Am here now & better receive

taken for all necessary work

(continued) Kanya & Swarna

Get Long / ^{all} / ² / ³ / ⁴ / ⁵ / ⁶ / ⁷ / ⁸ / ⁹ / ¹⁰ / ¹¹ / ¹² / ¹³ / ¹⁴ / ¹⁵ / ¹⁶ / ¹⁷ / ¹⁸ / ¹⁹ / ²⁰ / ²¹ / ²² / ²³ / ²⁴ / ²⁵ / ²⁶ / ²⁷ / ²⁸ / ²⁹ / ³⁰ / ³¹ / ³² / ³³ / ³⁴ / ³⁵ / ³⁶ / ³⁷ / ³⁸ / ³⁹ / ⁴⁰ / ⁴¹ / ⁴² / ⁴³ / ⁴⁴ / ⁴⁵ / ⁴⁶ / ⁴⁷ / ⁴⁸ / ⁴⁹ / ⁵⁰ / ⁵¹ / ⁵² / ⁵³ / ⁵⁴ / ⁵⁵ / ⁵⁶ / ⁵⁷ / ⁵⁸ / ⁵⁹ / ⁶⁰ / ⁶¹ / ⁶² / ⁶³ / ⁶⁴ / ⁶⁵ / ⁶⁶ / ⁶⁷ / ⁶⁸ / ⁶⁹ / ⁷⁰ / ⁷¹ / ⁷² / ⁷³ / ⁷⁴ / ⁷⁵ / ⁷⁶ / ⁷⁷ / ⁷⁸ / ⁷⁹ / ⁸⁰ / ⁸¹ / ⁸² / ⁸³ / ⁸⁴ / ⁸⁵ / ⁸⁶ / ⁸⁷ / ⁸⁸ / ⁸⁹ / ⁹⁰ / ⁹¹ / ⁹² / ⁹³ / ⁹⁴ / ⁹⁵ / ⁹⁶ / ⁹⁷ / ⁹⁸ / ⁹⁹ / ¹⁰⁰ / ¹⁰¹ / ¹⁰² / ¹⁰³ / ¹⁰⁴ / ¹⁰⁵ / ¹⁰⁶ / ¹⁰⁷ / ¹⁰⁸ / ¹⁰⁹ / ¹¹⁰ / ¹¹¹ / ¹¹² / ¹¹³ / ¹¹⁴ / ¹¹⁵ / ¹¹⁶ / ¹¹⁷ / ¹¹⁸ / ¹¹⁹ / ¹²⁰ / ¹²¹ / ¹²² / ¹²³ / ¹²⁴ / ¹²⁵ / ¹²⁶ / ¹²⁷ / ¹²⁸ / ¹²⁹ / ¹³⁰ / ¹³¹ / ¹³² / ¹³³ / ¹³⁴ / ¹³⁵ / ¹³⁶ / ¹³⁷ / ¹³⁸ / ¹³⁹ / ¹⁴⁰ / ¹⁴¹ / ¹⁴² / ¹⁴³ / ¹⁴⁴ / ¹⁴⁵ / ¹⁴⁶ / ¹⁴⁷ / ¹⁴⁸ / ¹⁴⁹ / ¹⁵⁰ / ¹⁵¹ / ¹⁵² / ¹⁵³ / ¹⁵⁴ / ¹⁵⁵ / ¹⁵⁶ / ¹⁵⁷ / ¹⁵⁸ / ¹⁵⁹ / ¹⁶⁰ / ¹⁶¹ / ¹⁶² / ¹⁶³ / ¹⁶⁴ / ¹⁶⁵ / ¹⁶⁶ / ¹⁶⁷ / ¹⁶⁸ / ¹⁶⁹ / ¹⁷⁰ / ¹⁷¹ / ¹⁷² / ¹⁷³ / ¹⁷⁴ / ¹⁷⁵ / ¹⁷⁶ / ¹⁷⁷ / ¹⁷⁸ / ¹⁷⁹ / ¹⁸⁰ / ¹⁸¹ / ¹⁸² / ¹⁸³ / ¹⁸⁴ / ¹⁸⁵ / ¹⁸⁶ / ¹⁸⁷ / ¹⁸⁸ / ¹⁸⁹ / ¹⁹⁰ / ¹⁹¹ / ¹⁹² / ¹⁹³ / ¹⁹⁴ / ¹⁹⁵ / ¹⁹⁶ / ¹⁹⁷ / ¹⁹⁸ / ¹⁹⁹ / ²⁰⁰ / ²⁰¹ / ²⁰² / ²⁰³ / ²⁰⁴ / ²⁰⁵ / ²⁰⁶ / ²⁰⁷ / ²⁰⁸ / ²⁰⁹ / ²¹⁰ / ²¹¹ / ²¹² / ²¹³ / ²¹⁴ / ²¹⁵ / ²¹⁶ / ²¹⁷ / ²¹⁸ / ²¹⁹ / ²²⁰ / ²²¹ / ²²² / ²²³ / ²²⁴ / ²²⁵ / ²²⁶ / ²²⁷ / ²²⁸ / ²²⁹ / ²³⁰ / ²³¹ / ²³² / ²³³ / ²³⁴ / ²³⁵ / ²³⁶ / ²³⁷ / ²³⁸ / ²³⁹ / ²⁴⁰ / ²⁴¹ / ²⁴² / ²⁴³ / ²⁴⁴ / ²⁴⁵ / ²⁴⁶ / ²⁴⁷ / ²⁴⁸ / ²⁴⁹ / ²⁵⁰ / ²⁵¹ / ²⁵² / ²⁵³ / ²⁵⁴ / ²⁵⁵ / ²⁵⁶ / ²⁵⁷ / ²⁵⁸ / ²⁵⁹ / ²⁶⁰ / ²⁶¹ / ²⁶² / ²⁶³ / ²⁶⁴ / ²⁶⁵ / ²⁶⁶ / ²⁶⁷ / ²⁶⁸ / ²⁶⁹ / ²⁷⁰ / ²⁷¹ / ²⁷² / ²⁷³ / ²⁷⁴ / ²⁷⁵ / ²⁷⁶ / ²⁷⁷ / ²⁷⁸ / ²⁷⁹ / ²⁸⁰ / ²⁸¹ / ²⁸² / ²⁸³ / ²⁸⁴ / ²⁸⁵ / ²⁸⁶ / ²⁸⁷ / ²⁸⁸ / ²⁸⁹ / ²⁹⁰ / ²⁹¹ / ²⁹² / ²⁹³ / ²⁹⁴ / ²⁹⁵ / ²⁹⁶ / ²⁹⁷ / ²⁹⁸ / ²⁹⁹ / ³⁰⁰ / ³⁰¹ / ³⁰² / ³⁰³ / ³⁰⁴ / ³⁰⁵ / ³⁰⁶ / ³⁰⁷ / ³⁰⁸ / ³⁰⁹ / ³¹⁰ / ³¹¹ / ³¹² / ³¹³ / ³¹⁴ / ³¹⁵ / ³¹⁶ / ³¹⁷ / ³¹⁸ / ³¹⁹ / ³²⁰ / ³²¹ / ³²² / ³²³ / ³²⁴ / ³²⁵ / ³²⁶ / ³²⁷ / ³²⁸ / ³²⁹ / ³³⁰ / ³³¹ / ³³² / ³³³ / ³³⁴ / ³³⁵ / ³³⁶ / ³³⁷ / ³³⁸ / ³³⁹ / ³⁴⁰ / ³⁴¹ / ³⁴² / ³⁴³ / ³⁴⁴ / ³⁴⁵ / ³⁴⁶ / ³⁴⁷ / ³⁴⁸ / ³⁴⁹ / ³⁵⁰ / ³⁵¹ / ³⁵² / ³⁵³ / ³⁵⁴ / ³⁵⁵ / ³⁵⁶ / ³⁵⁷ / ³⁵⁸ / ³⁵⁹ / ³⁶⁰ / ³⁶¹ / ³⁶² / ³⁶³ / ³⁶⁴ / ³⁶⁵ / ³⁶⁶ / ³⁶⁷ / ³⁶⁸ / ³⁶⁹ / ³⁷⁰ / ³⁷¹ / ³⁷² / ³⁷³ / ³⁷⁴ / ³⁷⁵ / ³⁷⁶ / ³⁷⁷ / ³⁷⁸ / ³⁷⁹ / ³⁸⁰ / ³⁸¹ / ³⁸² / ³⁸³ / ³⁸⁴ / ³⁸⁵ / ³⁸⁶ / ³⁸⁷ / ³⁸⁸ / ³⁸⁹ / ³⁹⁰ / ³⁹¹ / ³⁹² / ³⁹³ / ³⁹⁴ / ³⁹⁵ / ³⁹⁶ / ³⁹⁷ / ³⁹⁸ / ³⁹⁹ / ⁴⁰⁰ / ⁴⁰¹ / ⁴⁰² / ⁴⁰³ / ⁴⁰⁴ / ⁴⁰⁵ / ⁴⁰⁶ / ⁴⁰⁷ / ⁴⁰⁸ / ⁴⁰⁹ / ⁴¹⁰ / ⁴¹¹ / ⁴¹² / ⁴¹³ / ⁴¹⁴ / ⁴¹⁵ / ⁴¹⁶ / ⁴¹⁷ / ⁴¹⁸ / ⁴¹⁹ / ⁴²⁰

all other are very handsome

Dear: Just say hello and ask friends,

Passo de guerra, primeira parte: 1809

Small Raccoon Creek, No. 10000

near dist of mine at Andrews New Haven

Wachet auf, ruhe du auf Gottes Hand,
der alle Welt in seiner Hand behält.

Am 11. März 1881. Die

Barclay & Co., Inc., all the goods my mother

...the ... of the ...

For her father's & mother's names

at of these the highest of any of them in our country.

16/1 Att de gamla i Åre åtskade afsky
för att äta hälsopötl hade sin inkrakt
deras efter vad en vaktzotte berättade
när vi gingo och vaktade på 1870. Han
^{berättade} att Jesu utbrev ^{en gång} en djävul och
den trodde sig skulle springa i hästen
men kunde ej utom sprang då emellan
hans fätter verid hästen blev bränd
på insidan av alla fyra benen der det
änna äro fjälliga hornkroppor. Se

Har inte kunde komma in och
göra sig i bilen genom kassan
i svinet som därför blev så

Varma att de spring med och

"dange" (dynge)

“Herr Lantbruksare Olaf Chr. Lofgren”

FRU Ahlsted,

Utgivningsord

• Algebra

Kaniner & Martin

Samms overs no other an-
nat. tall. No. 1890 talit.

Kaninerna voro svart
vit brokiga och 4/10

Stone masonry

temurabur. folk have

likval ett stort besvär			
#1	011	0	- 1.7.71

all matter and energy
data: - 8. billion kg det

Samuel J. May

nat och i husm grando

on the other ground
not a lot of the

St. T. en. all hats.

Stalk: adumbrat

24 vicaral for Gustav

✓	11.6.10	exam on the last page
---	---------	-----------------------

11.0. m. apply for
H.C. in 1900

it was over my or marriage
let for "Halla Pyd."

Mass in holes. Care for

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

Gödselvärdern

Gödselstaden eller "mildingen" var ju
alltid belägen mitt för stalletörnen och
under öppen himmel. Som den i allmänhet
ej varit utsatt bliv den ju är efter är allt ofärdigare
och på så vis uppkom den s. k. "korran" vilken
fylldes med vatten. I detta hålor samlades ju
såväl hait som korpikningar för ett helt år in-
nan den på sommaren utkörde. Så snart
vårtorkan började att tagas till skulle de i
gamla dagar varje dag på så gödselvärdern
det i korran samlade vatten ^{god} ~~gödsel~~ vatten
och urinn. En del hade den åsikten att
gödseln drav skulle bli bättre om andra vore
av motsatt åsikt och ville blott att ställ-
spitbrinigen för varje dag skulle väl samman
trampas i ej för tungt lager så den ej blev uttorkad
De påstode att den redan att slag liges så
vatten på gödseln så att det åter öppen var
ett en stor misshandling ty vatten urbakade
gödseln alldeles ^{gamla med sila} och kallade vatten som så dag efter
dag rann genom gödseln för "Jesper Hans öl"

De gamla ville vist icke böra ut gårdslän
om vintern och låta den ligga och ur-
lakas af ~~sol~~ ^{regn} och snö eller saltorkas
De på stället dit vara i stor misshus-
ställning. Gamla "Isak" som varit lant-
brukare a" nr 13. Från Håstad (från min far)
berättade för mig på 1880 talet att hörden
skulle inte böra ut i gårdslän för att på hö-
stommar och genast när plöja den samman
vid antagandes dit som bekänsat till något
grynfader, vilket var helt lidet i de dagar.
Man fick litet ut i böra gårdslän ^{och}
"Starrbraket" (då stans ^{måga} ^{dag i juni} ^{främst} flygs med
haller ~~og~~ brak) ty då väser det svelfter
intet ännu ut i agras. De skulle i haller
åka gårdslän Helt. Läkarens dag
är tredje torsdagen efter Trefaldig-
hets söndagen och i haller dagar
efter mid somersdagen ty haller
dessa dagar ^{är} helgade så att intet
illaluktande får förkomma ty då
sade de gamla folk och spår det hvar
det fingo de inget såd därefter.

För gårdslän dremat fingo
någon alltid ligga inne för hela
vintern och utåkt på marken
med det samma den utåkt.

Som förhållande var det
med konstgårdslän ridken
i värderades vidare. och
ofta begagnades till att
övergåta ångarne med.

2/
 Innan gådsen utkändes skulle trädan
 sedan den förförsmannen var afstekt af
 gäss, och för och därin vara som de såde
 "appital" eller vidt betydde att den
 skulle vara med plog "öpp brydden"
 ty det kunde in kassast sägas att de
 hade plöjd den upp ty träplogen
 med sitt starka anspann var
 ett duggeligt redskap ehuru tungt
 och klumpigt att s. R. bryta upp
 den tjocka sommarträdan. Den
 var ju nu mycket klätig vidtra
 måste smörjlas med "träköller"
 Sedan passades det på den det kom
 ett godt åskering varefter den
 blef fin och mytlig då den strax efter
 blef harvad, och tröskad.
 Nu var trädes jorden tyu-
 lig att mottaga gådsen. Trä-
 dan införades då med ett åker
 i att rätta breda ryggar.
 Å vilka det gådsades ~~rygg ef-~~
 ter rygg på ~~rygg~~ att det

3) Husbonden gick fört afver
före och ~~tog~~^{gjorde} med en spade eller
grep ett märke ^{fl} mittre af ryggen
& varje sådant märke skulle sedan
"körre-paggen = gräbban" uppstå och
utlöpa afkasta en s. k. "gompkyrrer-
ra" gödsel då som i ålita tidor alltid
gödslen kördes med gompkyrrer.
Strängerna stodo då i "møjniddlin-
gen" och latsades "møjed. och den
minste pojken eller också en flicka
körde "mellom kärran" (betyder
den kärra som alltid - i tyr och ord-
ning - gick mellan den å vilket
det latsades eller i gödselstaden eller
afkastades på brädes ryggen). Sedan
man då hade åkt ut så mycket
såder var till malf eller hel dag
att dräpa ner. Spändes det i böjnen
af ett nytt "mål" (ett mål betyder
den tid man kör med ett par hästar
mellan ett par måltidor utan att
hafva spändt dem från och till den på

4/ stall) för - (i alla tid alltid är, men
sedan det blif s. k. nr 13 plager för
en sådant) ett årder med vilket gäd-
sen "norddröft" men ej för djup
ty då sänkta man den såde de gamla
dock skulle den mer i jorden så att
den ej låg och torkade i solen
Det var just af denna orsak att
den plöjdes mer efter hand.
Så fortsattes dag efter dag tills
all gädsen var utörd och "norddröf-
ven" Den siste dagen man äkte gäd-
sell var det liksom ett "mögille"
vilket bestod deri att den väntade
gaa ägg & kagan då skulle ätas
till middagen och den skulle
vara riktigt god och väl bakad me
gutt spring "pro beja rörr". Dessutom skulle
de ha bra "skäplesuppen" (liksom
det om alltid efter såderuppmåtnings-
toget s. k. målestyp en extra för dessa
utan de ordinarie som alltid användes vid
stafva arbeten. Så snart mög midliger

5/
blef renskäflad och allt var
på lasset "gompstjärnan".

För prästlöneregleringen skulle
all byens åboar och dila alla hus-
män på en dag ut och köra gådsen
för "prästa spålar" på det han skulle
sörja för deras spålar sade de, ^{gamla} sin brö-
de att det fver för att han ville ha
gjort sitt arbete gratis mot ett möjligt

Så de nu alla sju samhälle hos
prästen bestod de fläite fått ett
d. R. möjligt för att de skulle få ut-
rättat ^{måra} arbete. Möjligt bestod
att ^{måra} "Söndergröd till midnatt" plejel-
fäst till midnattens junte prästbrän-
nen som ansågs vara bättre än andra
ty de hade ju bättre råd att bränna
gott brännvinn. Pustan B. Santes-
som klager i sin tillträdels syn 1776
att det ej utkröts gådsen af åboarne
på 4 år så det var i en mycket god
del med hopar vid prästgården
i Västra Abiltad så att det ej

Enn var någon möjlighet att
 få den att köra ut så mycket.
 Senare börjades det också att köra
 Gudsken med vagn s. k. "mögsvang"
 Detta skilde redan 1882 ty de var ju en
 dag mycket hos Ala Blint och såg på
 hur han med en s. k. trädgrepp lassa-
 de på en mögsvang. ju tyckte att lant-
 bruks arbetet med ett sådant verktyg
 var farligt, men han svarade (något
 ju minns man det hänt i går) och att det
 var ett mycket lätt och bra grepp han
 hade (ju har den ännu) och tog den
 ena stora greppullen åt den andra och
 lade i vagnen.

En mögsvang bestod utav en omsett
 hästevagn med en tvärbalk och
 en s. k. möghäls vid vagnens
 vänstra sida, men vid den högra
 var det tre låga bräder till stöd.
 De låg nu upp utkomna på trädens
 ryggar med detta mögläss togo
 de och satte aseln till den övre
 bräddens bakre ändan och upplyftade

Holm samma veckor för ett märke
 som var gjort utaf husbuden som af-
 van brukade. Här togs det nu med
 en ^{stopp} grepp i halkeform och drags
 af så mycket gädsel som mat
 varade en gammal som pekär-
 refull. Sedan köades det till nästa
 mått där den andra brädan upp-
 lyftades och aflastades på sam-
 ma vis och så till tredje måttet
 där den tredje brädan aflästades och
 resten af gädseln afkastades. Se-
 dan lade man ^{de} alla tre bräderna
 på vaagskotten med utslagen
 uppat och satte sig där medan de
~~man~~ köade hemåt i trafiken midlert-
 em och under tiden satte de och
 dringlade med fötterna mellan
 hjulen. Jag har aldrig vägat och köra
 på det vis som det köades allmänt på 1880
 talet.

Nu var gädseln utkörd och direkt hult
 för sål kunde man att göra märken och sprin-
 da all gädseln som var en omöjlighet så
 måste man drängerna hjälpa till medan
 den störte var på jobbet de fick ej ligga och titta

71)

Märjlingen

Som kallades "majla" var en yngre
guld färdning som först infördes efter
inriktet på första hälften af 1800 talet

Den första här på orten som "mårjla" ^{eller guld i guld}
var Tyssan Pegelow a minnesbergs gård

(den gamla Rata gård i Sjörup, västra Hbl-
staads socken) Tyssan Pegelow hade

tynt från de tyska - Slerny - Holsteniska och
Svenska kriget 1848. Han skulle då enligt

der de buren val de gamla berättade kallat sig guld i guld och
mat till lergraver i Minnesberg och Marielberg skogar
konst. na. Huruvida han var upplärd märjla eller
det var i graver som han tagit fram sig i sin saga;
men nog af han har varit den första som börjad
med "majlingen". De böckerna säga han
gott resultat det gaf så blef det allmänt
intill på mitten af 1880 talet.

Märjla består af den kallt bländande
gul = hela den djupare liggande blå leran.

Som guldhet - om det var lönt att taga den
pröfades genom att utslå kungs (Bokad) vatten
på torra lerstycken som våren upplagts och sal-
torpat. Fränt de då och gäble mycket svar
det god och blå / märjla som lönt sig

²⁾ att knäpkrä på åkern i synnerhet å
palltjorden var den bra ty den gaff
då stufvare och kraftigare sad,

Mängelgrafen togs då där det var
bra mängel hål i en backe där det
kunde kräas ut från ena sidan utan att
det blif för styft för hästarne. Allt myll-
jvel undan sluffachs då och sedan
var det ju att ^{in åt backen och} gäspelt neråt mot
djupet dock ej brastare än en häst kunde
draga upp en "gompelkärre" mazel. Despte
djupare man kunde komma ner despte
bättre blif märjeln. Då man var
kommer så djupt att det kunde kull-
slås "mazelbrinkor" af 3 - 6 alnars
höjd var det lättare att lossa ty i dessa
mazelbrink fall slags den snöder så
att det var ej så svårt att lossa den.

Att kull slå dessa mazelbrinkor
var deremot ett vanskeligt gäva
och man åro dermed i hjetlagas.
Man skulle naturligen fört missa under
den ~~in~~ nere vid botten cirka en och en
half aln (omkring fem.) in under brinken

3) för att den då ej skulle falla i förtid
 så lemnades det tre st. k. "fädder"
 av $\frac{1}{2}$ alns bredd
 (På ett litet stöd. Den ena satt på mittan
 under bänken och dito en vid varje änd-
 ty vid ändarna skulle det också kuggas
 gluffor in i bänken lika djupt eller
 långt som det under minats. Då detta var
 gjort så ställes det en pålitelig person
 att stå väckt uppe på bänken för att
 efterse om den slag sprickor då öfverbliske-
 ligen hans varnars rap tjöl medan
 minaren uttjög de tre "fädderna" varaf
 först den mellersta. I bland stod bänken
 så starkt ändock stöden voro medan kugg-
 na att den måste från bitas med järn
 och "bräbläddor". I bland dremant gick
 den af sig själv inman fädderna voro utkugg-
 na riktigt och då gäldes det ett varg "rapp
 i" harkorna" då värtas rap skade ty annars
 var minarens "lådans Rattonge" I flerta
 fall kom hem undan med harkan ofta smick
 slagen och själv stod han ofta på huf-
 vudet af det starka lufttrycket en
 måg och stor bänk vällade då den
 slog över änden, men kom hem ej till räk-

Uti en undan var han på duden vid Sönders
marfjällsby närlig och i sin fatherna.

Ett guds underverk skedde i Skottland
år 1862 då en morsel af upptags stene
i närheten af Mr & Mrs Helted. En ar-
bitare vid namn Hans Helted var just
i lag med att undan brygga en mörsta
fentitättare på den 7 alnar höga brinken som
innan någon visste ordet af lossnade och
slag öfver ända innan Hans Helted kom fram
där. Mitt förmergelbrinken satt det en myg-
ket stor jord faststen kvar i kanten. Den
sten hade hålet på kraftigt igen på merjel
brinken att den drog ett stort rundt
hål i den rätta så att dess massa lade
sig baklänges neråt den fallna brinken.
Den fallande marfjällbrinken om enigall
Hans Helted alldeles och alla trädde honom
varu krassad men den hade alldeles
skadad fangits af det stora hålet
som den stora stenen gjord i brinken då
den fäll. H. Helted stod och såg på
jorden utaf det sterke lufttrycket och såg in
till hans hyfrend låg det en stor sten. Han
blev på jorden ett underverk alldeles
skadad men likväl allomänade ett
par så att han mått sköttes hem om

5/ per dagar var han åter i murgelgräpnen.
 Vid andra tillfällen berättas att murgel
 brinnarna slagit honom så att både hjerta
 och lungor flygget af kroppen.
 Indock det var kuggat & kuffor vid
 sidorna kunde det lättast handla att
 murgel brinnarna delade sig på mitten
 och brängde sig det vid sidan varför
 det alls inte var räddligt att stå
 sig dit utan det säkeraste var att komma
 så långt undan att den y' kunde nås.
 Någon gång ville y' alla murgelbrinnarna
 gå över ånderk den var riktigt under
 minar och lås kuggarna samt även för att
 kälva utan han "pladask rätt upp
 och satte sig" Det blef då ett fullt
 arbetar att få den att gå över ånda.
 Så snart den var fallen så var det
 för att lassa på murgelkärnen af
 vilka de alltid skulle vara tillreds i
 murgelgräp med andra kändis och
 tönder. De aftönder i en viss ordning
 på en en åtta fot in i ett införd rugg
 släp, det uppf så till med murgel så att
 när hästen framman med framfötter
 na i den fram om liggande var det till
 att afkylpa den man hade till lats.

6/

Det var nu ett stuparbete som
var på beting så att de mägglingsmän-
nen hade varit för varje "gumpkär-
na" de lassade nedslagen 203 om

Gravarna hade också enligt betalt
för varje kärna full de lassade ut om
200 per dag och på trädringerna hade de
2 om kärnan de hållo den för på ända till
kl. 10-11 på kvällen och lite längre mest
kärnorna vare med ty amers vandrings det
på fot.

Da' som latten var mangelad spändes det
för en plög med vilken man kungde på
varje rygg och plöjde mörpeltbankarna
söder på att sommarbalken kunde riktigt
genom tosk. Plagarna tygades det dygde
ej att mer plöja den "råa" (de kallades råa
så länge de ej varit riktigt genomtorrade) ty
de blev de ej gjorde de ej någon värdan
på jorden af den orsak att de ej smider mu-
lade sig och blandades sig med åkerjorden
da' de i önskan till genomtorna och finst ut
bredd på åkarna blivde de mer plöjda.

Mäglingsen är nu ett mindre blatt och
får härbara som mycket ung ditt det
Mäglings ondtäpne lyder!

" Mäglings gör ria för äldre

Ty efter mäglingsen som fattiga barn
här som "brätt" (brätt) och det mycket delig groda om den i gäddade
mestad

XI

Myhårsrifvings gata

Flickan gick i bara särken och räfsade
hå då en ryttare kom ridandes, hans
rade de:

Se gode flicka lilla
i särken den vita

Får ja rätta min klippare dit

Nu inte i nu för en förbyrd

nu vänta till jag får klädd

af röfnad af red kontans min

So blir det applåd för alla."

En annan lyder:

" Gode flicka lilla

i särken den vita

Får ja rätta min kake ^{filulatota} ~~tyra~~

i din kake ~~tyra~~

Nu i nu i den lude

af akta förbyrd

När du blir skall ~~sta~~

sta du få komma me alla dina alla.

När hon fick näpurt häst så

kunde ryttaren få låf att släppa

sitt häst på betet.

uttygningen blev för ~~hå~~ gätorna

2) sidan och utan är på 9 kv famnar eller
36 kvadrat alner. Troligen någon
betydelse på sitt i tre delbara tal.

Man fick ej kalla det lin för än
det var "bragd" ty det var det ej
tyr med horens.

För att lå låg och vacker för
fanns många medel. Man skulle
läga tre nykar för på kyrko-
gården och så ut på "hörlund".
Lå manne såddes hörfvint skulle
han hållt hafva det i sin snutens
för kläde eller och i en annan siff
kvinnas eller det kunde också
gå att ha en ogift kvinnas för
kläde men då skulle hon vara
en full kvintet men nu på
inte en gång vara "kalle fjöled" (men
att en man "fjöled töj"), det var skulle
det på också kunna ett hårt köpt
ägg i beland hörfvint, Sena ren
nu skulle också gå på kast för
mannen. När det bara var en

tre "nifve fulla" frö kvar så skulle
 mannen gå snett in mitt på hörn-
 ned och surra sig rundt på högra
 klackarna och på så vis sprido
 ut det fröet så lågt han kunde
 och samtidigt säga "So lång kör"
 Sen skulle både gå tigena at
^{dätta sig och välla}
~~släpa~~ ^{släpa} ~~(högstamm)~~ ^{håll} och ~~(persa)~~ på hus-
~~stället~~ ^{stället} (vilket skulle gifva upphuf-
 till att hörs skulle bli lita.
 laig som afståndet var emellan dem.

I afseende till de också tunte
 fiskarna hörland sm de själva
 skulle hålla rent. Strötlare hade
 alltid två- och nunt piggen en kappas
 utsade. Ut af detta skulle de också
 i lekhet med drängarna utaf deras
 sades lön gifva tiomet, till "prästersköl-
 len" sm de sade.

Hör gäde:
 "Görnt do de ~~stör~~ vär
 Stapt do de står
 af alla fina fisker
 Här de mångar mellan
 dina läte."
 Hör - lin - härken.

Väf gäde:
 "Lofte po lärna
 af skil härn
 af stisk rätt ing i
 fjimars."
 Väfva vadmal.
 vänd

Fol.

N:o

DEBETSEDEL

å kommunalutskylder i FRU AHLSTAD socken för år 1926.

Fru Ahlstad N:r

Debet	Beräknad inkomst	Utskylder	Kredit	Inbetalningar
å beräknad inkomst pr 100 kr.				
till den borgerliga kommunen 2 kr. 28 öre				
» kyrkan 1 » 10 »				
» skolan 3 » 80 »				
» kyrkoherdelönekassa 0 » 50 »				
» prästgårdsbyggekassa 0 » 40 »				
För i mantal satt jord				
» jordbruksfastighet utan mantal .				
» annan fastighet				
» inkomst av fast egendom, kapital och arbete				
Mannen kom hem med sin styfversbarn				
O hängde den på kvingens löffjäs				
Löffjäs brjades o droppes och hängdes o.				
O styfversbarn o droppes				
O de så kvingande lär ställa här o plocka på munnen				
Kommunal progressivskatt.				
Till skatteutjämning*				
» den borgerliga kommunen				
» kyrkan				
» skolan				
» efter sin kapprocken toade i sinas värme brjades den o droppes				
» minnans lät fatigorn i värmen ställa skatt i vad man				
Avgår				
räkna o slag med slaborn med				
skallet stod i räkna				

På kommunalnämndens vägnar:

OLOF CHRISTOFFERSSON.

Uppbörd hålles i komm.-rummet den 26 Februari, 25 Juni och den 24 September 1927 kl. 1,30—4 e. m.

*) På Kungl. Maj:ts beslut beror, huru stor procent av skatteutjämningsandelen kommer att uttagas. Uppbörden härav äger rum vid uppbördsstämman den 24/9.

En kostatter ang för
att vila midlag
Tjänsteförsändelse.

NORSTEDT GÅNG 100
253547

~~Stad~~ i Skogsängsgård
Fam i Skabergs församling.

FRU ALSTAD

Kommundistämmeordföranden i

Stad i Skabergs församling

EXPEDITIONEN AV SVENSK FÖRETAGNINGSSAMLING
AKTIEBOKFÖR P. A. NORSTEDT & SÖNER.
TRYCKERIGATAN 2.
STOCKHOLM 2.

en lång midlag.
Enn ~~de~~ de ~~Stad~~ de
y för an efter 3 00 ar
men de bradd ~~en~~ ~~Stad~~ de
att de ~~Stad~~ ~~Stad~~ ~~Stad~~

5/ Sena hade tanket ut det
nu att de tingstället
stad på om om ~~Stad~~
Stad i ~~Stad~~ ~~Stad~~
de ~~Stad~~ ~~Stad~~ ~~Stad~~
mager av mannens
förel i ~~Stad~~ ~~Stad~~ ~~Stad~~
Stad så ~~Stad~~ ~~Stad~~ ~~Stad~~
att de ~~Stad~~ ~~Stad~~ ~~Stad~~
Stad förel för ~~Stad~~
de vittnade. Efter
avlagt vittnesmål
gingo de åter till

(1) nägra timmar.
 När de så gingo ut
 igen kände de sig vara
 i ny trakt eller
 mötande människor
 när och de ville
 köpa ny mat för de
 penningar de fått
 för sitt färdiga
 viltresmat var de
 ingen vädlet var
 för slags mynt

de hade, de blevo
 nu rädda och
 bekränte att de vilt-
 mat fälst för sin hure
 man så att han kom-
 met att äga det som
 varlt småböcker
 egendom. Alla förtäro
 de att Gud på detta
 vi relaterade min
 menederna och de nya
 straxare beskänke
 sin tighet och de
 prästen så till fader
 föll de till släkt igen.

sluttarvisa. En bekant har efter sin mors berättelse upptecknat denna g.

Åa
M. 10536:68

Slåttersvisan som lyder:

1. Her är det soligt och varmt på våret
som iudjör famnar med armar blå.
Och gröna skallvar i prängagräset
och alla man skola ut och slå.

Slår har jag slipsten och här min bytta
och mat i väskan, till ängen ut!
nu är det frågan att göra nytt,
nog få vi svettat innan det blir slut.

X
2ms
Muller
Fjärding
slip

2. Här flicka hära är nästan färdig
ditt namn jag skurit i skaffet in.

Klip ej i kladden, nog kom jag bär dig
igenom lifvet om du blir min,

var inte blyg det är inte farligt

du får ej kläta de fötter små,

se jag skall bära dig så nått och varligt

det är ju bra att vi äro två.

Vänd

3. Den ena städer så byggt den andra
 det är ej godt till att ensam gå.
 Tillsammans vi upprå ängen vandra
 en gör ej nytta men vi Låda två
 och hvad jag fäller, du räftar samman
 att lägga den uti ladan in.
 Men lät en lefva i frid och gannan
 till Herran skändar på ängen in.

4. Du tror väl inte jag dig vilier
 och glömmet bort dig för gods och guld,
 man ~~blir~~ lycklig fast man är vilier
 och inte gläder för pengars skuld.
 Men om man äger i alla öden
 en frögen vän att sig lita till
 då blir man lycklig i hjälpa döden
 då har man gjordt såsom Herren vill.

XII Rappadlingar.

Hans Andersson berättar att när han var "påg" odlade hans fader (i Söderby Viared) flera tunnland rappadlingar tycke finge ända till 30-35 riksdaler tunnann när de kom till Malmö och sålde dem. På 1870 talat sig för den till 20 riksd. Och som råg och korn prissat då stego, på grund af det Tysk-Franska kriget 1872 gick rappadlingarna som var svårare till baka och var addit till det som blef världskriget då det blef på nytt både rapp och vit senaps odlings till smär (matsmår) alko fabrikation. ~~Äldre~~ Hans Andersson berättar om sin fars rappadling sålunda:

Rappadlingar såddes på hösten i rent träden de jorden till det tidigare än rågen ~~och~~ ^{ti} vissa år var den på hösten öfver quarterslag, men på vintern gulnade den och rätte nade mer så att om man gick där öfver på våren var det lifligt glatt som om man i vår tid trampar på ett banan skal på Malmögatan, dessutom luktade det förfärligt ~~rotligt~~. Rappan kom lifligt åter ur rotten och växte

* På
att rågen
kostade
30-49
och korn
18-20 Riksd
tunnas,

* ungefär
på somm-
rens
rätt
tydlig
happadling
mer
som
råg.

2) och framledades utmunt på Lön-
virestad, förträffliga jord, 90° som-
marer var det på en härlig syn och
se det ena gulblommade rappstyg-
ket här och ett annat der. Dessutom
voro det på ett oaktadt faderfråga
för de minsta vid alla bondgårderna
sönfintliga bekrupperna.

3) Out at ^{mulet eller} slutet af juli månad voro
det under normala år tid att skörde
rapsen vilken i medlet af 1800 talet
alltid förättades med handakära, (slaf
Anders i Fnu Hultad som fyller 50 år 1928
de har sett på och öfverbröde handa att
de tjungu den gamla rappstygvisan)
men Hans Anders fader tjungu den alltid med
låg. Rapsen skulle allid skördas något
förr än den var riktigt mogen ty
annars föll den lätt af. Klockan tre på
morgonen var det tid att tagu ty med arbe-
tet vilket fortsattes till bleblaf 9-10
f. m. att efter som solen brötkade dag-
en ty så snart som var bestämde
att arbeta afstanna ty annars kunde
att förfä. Dagen efter vil sammanliv

3/ Vänds de i små högar eller bunke.
(af en myptaget efter var mygg är
lagt på varje s. b. m.) som läggs
i "mo" eller radvis i fältet. Då han var
lagom torr så skulle den in äkas i lade-
gulfret. De som riskerat att låta
den blifvatt mogen ~~och~~ innan de myggat
den samman afred ~~den~~ efter hand
som den in ködes ty då gick det lätt,
som som var den myggen litet tidsigt såsom
ovan nämndt måste den hafva särskild
behandling så att fröet kunde få den rätta
blåsvarta färgen och ej vara rödbrun ty
det vill ej höp männen påse den med mindre
det var till ett mygglärt namn pris.

Då den ^{Rapsen} myggat torr så att den skulle
in åkas. Äftom man på hösthalvorna så
att vagnstjörnen fick betydligt
större bredd. Hela vagnstjörnen täcktes
då med ett starkt sezel eller i brister
af med lakan eller hästtäckor för att
de afriinnande frönerna skulle kunna till
vara taget. På vagnen lätas så de
ovan nämnde rapsbandarne med ett

3/

* som
en råd-
dande
ängel.

Hans Andersson säger att hans syster
slag & ibland ^{slog} flera spannarvatten
bland kapten de den inåktis. Det
fick på naturligtvis vara en viss smärta
vitte de gamla att förväntat. Efter
dena behandling tog den värme i
"lagallad" och blef mycket het. 4 de
dagen var eldsvåde bruktat, men folk
riskerade sig för hjälps antändning
vitken nu kommer till en och annan
storbonde (och de kapta spul över brä-
nna och nåsa ^{= (nåsa og örn)} för till en del närm
klak bmed som tror på hjälps antänd-
ning i någon råd men hjälpen är på
många då ländammen taras till hjälp.
Då nu rappen var hade haft taget
de R. värme och var fullkomligt
utsvettad och kall värt till att sitta en
fjortenda - tre veckor var det till att saka
för första veckan "hälla". Den brändes
nu ut på lag gultvit och så var det
att kommoditades en "pog ingre ett
poraj för att vara rundt blann rappen". Då
de vidit en tid på ena sidan vänder
den och så likodant på nästa sida

6) När efter "rappstabbarna" utkastades
om denna ~~ett~~ eller ut genom totem-
men. Stabbarna var ej dyliga till
fader men ^{bra} till "ella me i bagaronen"
derd brände som "brud". På detta

På snart stabbarna voro utkastade
de samlades frö och bätta skolarne
i hop i ena laghorna. Sedan togs
det ett nytt "leij" från som det kallades
och förs på samma vis och det fort
sätter till att rappen var afriiden.
Sedan de stora s. k. "husskräpsta taskor-
na" (se foto på Nordiska Museet eller i
min s. H bok) bröskades även rappen
på den såsom H. H. ty afriidningen
var ett "djävla diansse" och "plejelstorko"
har alldeles varit hand om rappen.

Voro nu inte ~~högare~~ riktigt blä
svarta måste de även ligga i bland
sina s. k. blålla "och stabb i laghorna
en åtta dagar för att efter några
den fick klippas af och efter det så att
den ej "målade" ty de blev den asäty
har.

Den gamla rappvisan lyder:

1) Rappa ~~po~~ är mogen och den ska
vi skära!

Rappa po, Rappa po, det skall gå
rakt ~~L~~

~~Rappa~~

Rif, Rif mycket tätt

Rif, Rif nu ej för tätt

Fågeln du ska också vara mätt.

Olof Andersson från Ahlstedt skilde
om 10 år ⁽¹⁹²⁸⁾ * Pernilla Bäf-
vers å Sonne från Ahlstedts socken
gjunga den då hon var och skar raps
hög O. A. fader. Hon var då 60
cirka 60 gammal således är nu vidan
mycket gammal. Möjligen att
O. A. kan senare erindra sig mer.

* 1928

1

Vatten uppsadningen vid en bondgårds
 och lantarbetarehusbrunnar skedd alltid
 i äldre tider genom ett s. k. bronkar vilket
 senare var allmänkärskande hos hus folken.
 Bronkaret var fyrkantigt och gjut
 af fyra stälpur och klädd med bräder. Mellan
 hufvud och fot ⁹ uppgjordes vid gräns-
 gräfnings till ett stort hus i Lund strö-
 sacker om som kyrkan. Dessa lågo begravde
 en två meter under jord. — gata ytan och ^{det} vore
 således århundrade sedan de blefvo begravda
 Som dessa vore alldeles lika de bronkar som
 finnes här från Ahlstedt eller Speyts härad
 så kan man ju vara säker på att det är en
 typ som varit under århundraden. Genom
 dessa bronkar uppträfs vatten med en
 spann som hängs på en ^{var en passande längd} bränslängd på vatten
 s. k. ^{brädd} brunnar vilken var en särskild vertikal
 gjut brok av järn med en s. k. ^{lås}
 inrättning så att spannen låstes fast med
 en ^{nit} vilken af sin egen tyngd höll
 låst med man drog upp vatten. En bronkar
 Senare kom det en förbättring af de s. k.
 bronkaren vilka försågs med en s. k.

Trästen
 man då
 gillade
 låt att
 tappo spannen i brunnen

2/ Bronsvingel ^{om} vilken en järnleuk på
halabes när en spann vatten drags ur brun-
nen. Spannen egen tyngd upprallade tanken
när den hissades ner efter vatten.

Vid bondgårdarne var det också uppsatt
s. k. bronshing med en ballanserande
trätång med en stor vikt ibortkastad andens
och en lång trätång med sammellags lås som
ovan omtalats vid bronkrag med vilken
spannen måste drages ner i brunnen ge-
nom bronsharet. Genom balansen gick det
lätt att draga upp en spann vatten.

När vattnet uppfodrades på detta vis ur brunnen
i vilket vattnet dock höll sig mera luftigt och friskt
än i de täckta källor. Det ofta hvar lasta spannen än
var att man tappade spannen i brunnen och skuren
den var af trä spök den likvärd strasse till botten.
Så så hände tog man en bronssögare gjord af
jern med mid brokar af fyra håll och hissade
bunden i ett rep ner i brunnen varvid spannen
snart uppfiskades.

Småbarn skändes med ett i gamla brunnen som vore
försedda med så kallade brögter residerade huse-
mannen eller bronspjäsar som tog barnen ner och dränk-
te dem om de kommo för nära bronsharet.